

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

KISKÖZÖSSÉGI BESZÉLGETÉSEK

Téma: **AZ ANGYAL VÁLASZOL**

**Valamint, a felvetődő kérdések
megbeszélése**

Titokzatos, csodálatos tanítás a szeplőtelen, örök fogantatás.”

2023. június 1.

Tartalom:

Hologram.

15. beszélgetés Lilivel: Tehetek-e valamit a depresszió ellen?

Mire tanít ezzel kapcsolatban az angyal?

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

Kata: Drága Jézusom! Mennyei Atyánk! Őrangyalaink! Köszönjük, hogy újra együtt lehetünk Itt a kisközösségben és tanulhatjuk azt az egyedülálló és rendkívüli tanítást, amellyel megajándékoztok bennünket. Tanuljuk azt a világot, azt a rendet, amely csak azoknak a nyitott szívű tanítványoknak adatik, akiknek Jézus is az evangéliumokban megfogalmazta ezt. Az elkötelezettség, a szomjúság, a Rád figyelés, az értelem, lehetővé teszi számunkra, hogy a láthatatlan világ láthatóvá és érthetővé váljék a számunkra. Ezért minden egyes alkalommal keressük azt a szót, amellyel körbe tudjuk írni azt a tartalmat, azt a valóságot, amellyel gazdagítotok bennünket, megismerve azt az újat, amit nekünk kínáltok. Köszönet mindezért. Ámen.

Ámen.

János: Kedves Testvérek! Szeretettel köszöntelek benneteket. Ma 2023. június 1. csütörtök napja van, kisközösségünk tanulása. Magától értetődően megyünk tovább a múlt heti anyagunkban. Előtte megkérdezem, hozott-e valaki kérdést, mondanivalót, egyéb mást.

Kata: A múlt alkalom végén Ildikó tett fel egy kérdést, amire azt mondtad, hogy azzal nyitunk ma.

János: Ildikó, ha el tudod mondani, akkor ne halasszuk tovább. Legutóbb belevágtunk a hologram kérdésébe, ami a test, anyag, erő, hologram területén jelent meg a számunkra. Hogyan tudnánk ezt megfogalmazni egy pár mondatban, hogy hogyan került ide a hologram témája, a test általunk vizsgált anyagába.

Ildikó: Az volt a kérdésem, hogy hogyan tudja az elme alakítani a hologramot? Hogyan hozza összefüggésbe a kettőt?

János: Melyik részéből véled kiolvasni? Honnan született a kérdés, mi a forrása? Olvasd fel légy szíves.

Ildikó: *Az elme nem csak vetítheti, de alakíthatja is a valóságot.*

János: Azt tudom hozzáfűzni, hogy ezt nem kell készpénznek venni. Ez idézet. Ha megnézed, látod is, hogy dőlt betűvel van ez a szöveg kiemelve valahonnan abból a részből, ahol ezt valaki állítja.

Ildikó: Értem.

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

János: Azért vettem be ebbe az anyagunkba, mert nagyon szinkronban van Márk. 9.23. kijelentésével, amely azt mondja, hogy: *Minden lehetséges annak, aki hisz.*

Ildikó: Rendben.

János: Tehát nem én állítom, nem az anyag állítja, hanem idézve van egy olyan gondolatmenet, amely felveti ezt a kérdést és ezt a lehetőséget is. Ő maga is így fogalmaz, mint lehetőség. Tehát, hogy: *az elme nem csak vetítheti, tehát nem azt mondja, hogy vetíti, de alakíthatja is a valóságot.* Nem azt mondja, hogy alakítja is a valóságot. Mert ezt igazolni nem tudja, de feltételezi. Igen, annyi a jelentősége, hogy érdemes rajta elgondolkodni.

Ildikó: Én magam is olyasmit gondoltam, hogy esetleges a dolog.

János: Igen, jól gondoltad. Tehát ott tartottunk, hogy a hologram, hogy kerül a képbe?

Deti: Arról beszéltünk, hogy a hologram képrögzítő eljárás, amellyel egy háromdimenziós térhatású képet tud produkálni. Az angyal is arról tanít, hogy mi mindannyian képek vagyunk.

János: Köszönöm szépen. Igazából ennyi elég. Van-e ezzel kapcsolatban bárkinek kérdése?

Kata: Azért mondja, hogy mindannyian, mert mindaz, amit az Isten kivetít önmagából, az mind hologram.

János: Kinek a képei az angyalok, hogyan képek? Azt tanítja, hogy mi mindannyian csak képek vagyunk. Hogyan értsük a képet?

Márti: Úgy, hogy csak egy objektív valóság van, az Isten. Minden más kép.

Timi: Azt mondja az Újszövetség, hogy az Isten a maga képére teremtette az embert.

János: Úgy tűnik, hogy nálad van a megoldás. Mondhatjuk azt, hogy minden létező valamiképpen hordozza az Isten képmását, ha minden *Tőle* van. Ha minden *Tőle* van és mindenben megláthatod *ŐT*, akkor minden, ami létezik

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

valamilyen úton-módon, Róla szól. Az *Ő* képmását tükrözi. Az eper, eper módjára, a diktafon, diktafon módjára és folytathatnám tovább.

Kata: A Hang számtalanszor mondja: *Velem, Bennem és Általam*. Történetesen minden az Istenben, az Istenből az Istennel történik. Erre rá kell látni.

János: Igen. Nyilvánvalóan, hogy az eperre vonatkozóan kevesebbet tudunk meg az Istenről, ha ránézünk. Tehát kevesebbet látunk meg, mintha az angyalra nézünk, mint az Isten képmására, az Isten képére. De ezt a képmását azért kerülném, mert a képmás ez teljességesebb, vagy egészet hordoz a szó alapján, mintha teljes képmását hordozná. De nem a teljes képmását hordozza, csak az adott képét hordozza. Nyilván, az angyal vonatkozásában egy tisztább képet kapunk az Istenről, ha ránézünk. Ha az arkangyalra nézünk, akkor még tisztábbat, ha pedig a szomszédunkra nézünk, akkor olyat, amelyet.

Kata: Valójában mindegyik hordozza azt az önmaga teljességét, amire teremtve lett.

János: A teljességét talán nem, mert az ember esetében, mivel az tud más lenni, mint amire, mint terv, test indított.

Kata: Az ember esetében pedig a szellemi képére teremtette.

János: Az ember több-e mint szellem?

Igen.

János: Én amondó vagyok ebben a dologban, hogy nem kell nekünk végletekben gondolkodnunk. Ha csak annyit mondunk, ha az angyalra nézünk, az Istenről többet tudunk. Ha az emberre nézünk, akkor az Istenről többet tudunk, ha az eperre nézünk, akkor az Istenről kevesebbet tudunk. Ebből nem is szándékoztam többet kihozni, hogy a kép szó kapcsán, hogyan tudjuk ezt megfogalmazni, kibontani, hogy mit is jelent. A hologram, mint hasonlat került a képbe, ennyit szeretnék hozzátenni. Ez nem azt jelenti, hogy olyan, mint az Isten által valóságot öltött 'test,' hanem csak ahhoz hasonlítható, mert a hologram is hordoz információt. Célja van és valamiféleképpen létező valóságként az ember számára egyfajta hasonlatosságot mutat meg abban, hogy mit jelent az, hogy idea, amikor az idea anyagtestet ölt. Ideának önmagában véve ugyanúgy nincs értelme, mint bármi másnak sem, ha az nem a megvalósulás felé irányul. Van az embernek egy

ideája, hogy építsen egy hidat. De ennek az ideának önmagában véve semmi értelme, ha nem a megvalósulás irányába jelenik meg.

Kata: A hologram és az idea is szellemi természetű, de meg kell nyilvánulnia valamilyen anyag és erő által.

János: Így van. Akkor olvassuk fel a negyedik oldalt.

Test, anyag, erő, információ, hologram:

A hologram megértéséhez mellékeltem [„Index - Tudomány - Hologram a való világ?”](#) link alatt megtalálható ismertetőből, szemléltetésképp most csak néhány húsbavágó részt emelek ki, amit a hologram természetéből következtettek ki: *Különböző tudományágak képviselői jutottak arra a meggyőződésre, hogy ez érzékszervek által tapasztalt világ csupán egy szelete a valóságnak. A mélyebb szinteken a teljes világegyetem összefügghet, és az elme nem csak vetítheti, de alakíthatja is a valóságot.*

János: Köszönöm. Ezzel kapcsolatban és pont ez az, ami az Ildikó kérdésére is vonatkozott, ezért emeltem ki, hogy: *Minden lehetséges annak, aki hisz.* Ennek láttok-e valamilyen használható érdekességét? Én arra gondoltam itt ebben, hogy a tudomány részéről is vannak olyan elmék, amelyek már eljutottak odáig, hogy fel tudják már tételezni, hogy az, amit ők az érzékszerveikkel tapasztalnak, mint világot, az nem a teljes valóság. Odáig nem jutnak el, hogy az Isten teremtette. Nem jutnak el a szellemi valóság feltételezéséig, csak odáig jutnak el valamilyen úton-módon, hogy mindaz, amit ők tapasztalnak az indiai civilizációban használatos, illúzió szavával illethető. Magyarán mondva, a teljes valóság felmérhetetlenül több annál, mint amit az ember képes megtapasztalni. A tudomány egyes ágainak képviselői ide már eljutottak és ebben gondolkodnak.

A. Kati: Eszembe jutott, hogy: Nem olyan a világ amilyennek látod, hanem amilyennek látod, olyan. Feri bácsitól ismerjük ezt a mondatot.

János: Nézzük meg.

A. Kati: Ez is összefügghet ezzel a témával.

János: Mit akar kifejezni ez az összefüggés, mire akar rámutatni?

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

Márti: A gondolkodás átalakításra.

János: Arra is.

Kata: Az egyén látásmódjára.

Márti: Az eddigi látásmódot le kell cserélni egy újra.

A. Kati: Hiába cseréljük le, az egészet úgyse tudjuk befogadni.

János: Mondhatom-e azt, hogy mindaz, ami itt meg van fogalmazva, az a megélését tekintve van megfogalmazva. Nem az objektív valóság szintjén van megfogalmazva, hanem a megélés vonatkozásában, hogy az egyén, hogy éli meg. Az egyénnek nem olyan a világa, milyennek látja. Azt mondja: Hú, de pocsek! De ezen a látásmódján, hogy pocsek, változtathat. Máris másképp néz ki a világ. Tehát ez az egyén szemléletéből adódó valóságot fogalmazza meg. Vagyis nem szükségszerű az, hogy te rosszul éld meg magad a világban.

Kata: Úgy tanultam, ahogyan megéled, abba az egyik ember belepusztul, a másik ember megrántja a vállát és megy tovább.

János: Egészen pontosan. Itt meg ez a szöveg valamiféle objektív világképét fogalmazza meg, amely, bár az elme világ alakítását egy más szinten ragadja meg talán, mert annak idején én is tanultam, hogy végül is a világnak a léte és fennmaradásra, függ az én elmémtől is. Tehát, ez nem egy tudatos alakítás következménye, hanem az ember, mint szellemi lény megjelenésének a kérdése. Annak a kérdése, hogy ennek az újra generálásában, alakításában, minden szellemi lény érintett. Nem tudni, hogy hogyan. Ha azt mondom, hogy a szellemiségem eredete az Istenből van, akkor ennek az alakításnak is az Isten lesz a forrása, fenntartója és generálója. Átvitt értelemben ez így megragadható és elfogadható ez az állítás?

Kata: Az ember a tudata által dönt, azzal alakítja a valóságot.

János: Tudatosan és tudattalanul is.

Timi: Szerintem ez nyilvánvaló, hisz nem is lehet másképp, mert ha vesszük a teljességet, akkor annak minden és mindenki a része. Amikor a Kata elmegy haza, már megváltozott a valóság, mert nem itt van. Már ettől megváltozott. Ehhez nem is kell valami fantasztikus, hatalmas dolgokat elképzelni, mert ez teljesen

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

természetes. Minden pillanatban változik a valóság és ebben benne van az ember. Persze az elménk is benne van, az összes sejtünk is benne van. Olyan ez, mint egy szuper számítógép, amely minden pillanat-pillanatában újra írja az egész mindenséget.

János: Így van, mert minden mögött erő és információ van. Nagyon köszönöm. Tökéletesen kiegészítetted ennek a tartalmát. Menjünk tovább.

Ezzel kapcsolatban az angyal arról tanít, hogy: - *Ha látnád magad - egyetlen pillanatra!*

Fekszel az úrben és alszol, mozdulatlanul - és nyugodtan. A lábad nem szalad. - Minden mozgás, mit végzel, csak álom. (22. b. G.)

János: Valóban csak álom?

Kata: Ebben az esetben az álom tartalma a szellemi életforma, amire utal az angyal. Nem? Az ember még csak itt tart, hogy alszik.

János: Márpedig ami fáj, az fáj és az nem álom.

Deti: A napi mozgást is érzem és nem álmodtam.

János: Tehát, hogy értsem, hogy: *csak álom.*

A. Kati: Valami olyasmi, hogy még nem ébredtél fel, tehát nem az életben vagy, hanem előkészületben.

Márti: Az ember oldaláról megfogalmazva azt jelenti, hogy még annyira távol van az ő látásmódja és élete az Istentől, hogy ez messze van a valóságtól.

Kata: Ezért mondtam, hogy a mindennapjaira mondja, hogy álom.

János: Kinek vagy minek az álma? Ki alszik? Ki álmodja? Most az úrról nem is szólva, mert az úrt, mint olyant, nem pozitív módon fogalmazza meg. Itt pedig azt mondja, hogy: *Fekszel az úrben.*

A. Kati: Itt mást jelent az úr.

Timi: Máshol mondja azt is, hogy: *Majd Ő felébred benned.* Itt talán erről lehet szó. Az isteni lényed, az isteni valóság alszik még az emberben, amíg nem találja

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

meg *Vele* a kapcsolatot. Tehát az, hogy itt jövünk-megyünk, ez olyan, mint egy álom. Szellemi szempontból nem ez a valóság. Tehát ez nem változás, mert szellemi szempontból nem történik semmi. Ez még nem egy éber állapot.

János: Amit most megfogalmaztál, úgy tudnám megismételni, hogy úgy tűnik abból a kijelentésből elindulva, hogy Isten az, aki ébreszti az embert. Tehát ez azt jelenti ennek alapján, hogy a valóságos lét, a valóságos élet, csak az Istenben van. Amíg az Isten fel nem ébred benned, addig bármit csinálsz itt a Földön, az úgy néz ki, mint álom, amit te álmodsz magadról. De az nem a valóság. A valóság az Istenben van.

Timi: Eszembe jutott az alvajárás.

Kata: A tanítás elején Lilinek is azt mondja: *Majd Ő keres téged.*

János: Párhuzamban hozható-e azzal, amikor azt mondja, hogy csak az él, aki az Istennel kapcsolatban van. Aki nincs, az halott. Az, úgymond ebben a vonatkozásban saját maga álmodja az életét, a létét és az tűnik számára valóságnak. Egy rossz hasonlattal élve, Jézus azt mondja: *Ha tehát a fény benned sötétség, mekkora a sötétség! Mt.6.23* Mondom, rossz hasonlattal. Tehát az ember Isten nélkül, csak a saját valóságát tudja megálmodni. A tudat, a benne lévő szellem, erre képes. Ildikó, mit szólsz hozzá, rendben van?

Ildikó: Igen.

János: Jó.

Márti: Megnéztem a 22. beszélgetést (140.o.) amiből idézted és itt több érdekes dolog van az álommal kapcsolatban.

Kata: Annak idején beszéltük, hogy az álom három változatáról tanít az angyal.

Márti: Igen. Itt azt mondja, hogy: *Minden, amit cselekedtek most: álmocselekedet, álmogondolat. Mindig szebbet és szebbet álmodjatok, mert az mind valóság lesz! Az álom is hit.* Amit most álmodsz, az nem valóság.

János: Majd lesz egy olyan állapotunk, amikor már nem lesz szükség a hitre. Az angyalok hisznek-e?

Deti: Nem. Nincs szükségünk rá.

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

János: Amikor te egyesülsz az égi forrásoddal, a mennyei forrásoddal, újabban így hívom az angyalt, akkor kell-e hinned?

Nem.

János: Akkor már nem kell hinned, nincs szükség a hitedre. Ezért mondja a Hang, hogy itt a Földön hitből élünk, odaát pedig megtapasztalásból. Azt hiszem, ezt jól kibontottuk. Van-e valakinek kérdése?

A. Kati: Ez azért nem kellemes.

János: Miért, mondjad.

A. Kati: A hiábavalóság miatt. Az előző az jobban arra buzdított, hogy érezzem a felelősséget, mert mindennel alakítom a valóságot. Az, hogy: *Fekszel az úrben és alszol, ez nem jó érzés.*

Detti: De te már kapcsolódtál *Hozzá*, úgyhogy örüljél, mert, ahogy Feri bácsi is mondta: "Te, jó vonatra szálltál."

A. Kati: Köszönöm, megoldottad.

János: Beleakaszknék az egyik szavadba. A hiábavalóságra mit mond az angyal?

Hiábavalóság nincs abban, amit mondunk.

Ha kimondjátok, hogy „LEGYEN!”, akkor lesz.

Ha nem szóltok, nem lesz.

Nem úgy, hogy „*Bár-csak lenne!*”

mert három szó kevesebb, mint egy.

„*Néha hiszek*” kevesebb, mint „*Hiszek*”. (36.b.L.247.o.)

János: Tehát minden, ami létezik, célja és oka van.

A. Kati: De nem minden kellemes.

Kata: A Hang úgy tanítja: Nem kellemes, de hasznos.

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

János: Aki, mint az istennélküliség állapotában él és alszik, ennek alapján van-e felelőssége?

A. Kati: Van, csak nem tudja.

Deti: Van olyan ember, akinek nincs felelőssége?

János: Akkor még egyszer. Tehát aki alszik, az Isten nélküli ember ebben a gondolat körben, mert ezt a kérdést generáltad, van-e felelőssége?

A. Kati: Nincs.

János: Miért? Mert alszik. Mivel semmi nincs oktanul, mire való az álom? Mert van álom.

A. Kati: Tanít.

János: Mire való az álom? Mondhatnám-e azt, hogy végső soron, hogy felébredj. Felébredjen benned az Isten, ezért van az álom. Ha ezért van az álom, akkor van-e felelősséged?

A. Kati: Akkor van, de még nem olyan nagy, mint amikor már felébredt.

János: Az, hogy kicsi vagy nagy a felelősséged, abba nem mennék bele.

Kata: Azt gondolom, először mindenkinek el kell odáig jutnia, hogy a felelősség kérdését tisztázza önmagában.

János: Én azt gondolom, hogy mindenkinek akkora a felelőssége, amekkorának megéli. Nem az Istennen kívülről fogalmazza meg. Az Isten sem tudja őt jobb belátásra készíteni.

A. Kati: Ezek lassan leszűródnek.

Márti: Amikor erről az álomról beszéltünk, akkor beszéltünk arról, hogy a gyermek is álmodik az anyaölből. Ez nekem annyira megkapó és annyira új volt, hogy elképesztő. Néha elő is szokott jönni bennem.

János: Miről szól ez a hasonlat?

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

Márti: Az újra születésről.

János: Nem. Miről szól?

Kata: Azért tud álmodni, mert a magzati létben is ott van benne az Isten.

János: Miről szól ez a tanítás?

Márti: Miért, nem az újra születésről?

János: Az álom, hogy ő is álmodik az anyaölbén, ő nem azt álmodja, hogy újra születik.

Márti: Arról a világról álmodik, amire meg fog születni.

A. Kati: Ha még nem élt, akkor mit tud álmodni?

Márti: Amire le fog születni.

A. Kati: De ha még nem élt, nincs tapasztalata?

János: Tévedtek, mert még nem olvastátok azt az anyagot, amit a múltkor említettem a Katának. A szellem az anyaölbén, abban a kicsi testben, ami kezdettől fogva kialakul, amíg napvilágra nem kerül, addig ki-be jár. Folyamatosan dönt dolgokról, ismerkedik a szüleivel, a körülményeivel a maga szintjén. Ahogy a könyv megfogalmazza, nekem nagyon meggyőző volt, mert sok száz ember egybehangzó megélése alapján fogalmazódott meg ez az anyag. Például az utolsó pillanatban dönt arról, hogy mégsem születik meg és akkor halva születik a gyerek. Visszakozik. Ez egy extrém példája a dolgoknak. A saját neméről dönt, hogy fiú vagy lány legyen. Tehát sok-sok mindenről, mert szellemként van jelen. Ott még nem a test uralkodik, mint amikor már megszületett, napvilágra került, hogy az anyag uralkodjon a szellem fölött. Tehát, hogy átvegye az uralmat. Megszületik, és mindegyik arról számol be többnyire, hogy nagyon fázik. Az orvosok ebből kiindulva odafigyelnek, hogy mekkora a szülőszobában a hőmérséklet. A test át kezdi venni az uralmat a szellem fölött. Amíg meg nem látja a napvilágot, addig fordítva van.

A. Kati: De ez nem zárja ki azt, amit a Márti mondott, hogy volt már korábban élete, ennek a bizonyos szellemnek, csak nem ez a lényeg.

János: Én nem vitatom, csak azt kérdeztem, hogy ez a szöveg miről szól, hogy: *Az anyaölből is álmodik*. Mit álmodik meg? Mindazt, ami vele történik. Úgy tűnik, hogy az ő tudta nélkül nem megy. Ez nem tudatos tudat, ez a szellemnek a tudatalatti jelenléte. Még egy hasonlatot is fel tudok fedezni ebben, hogy ugyanúgy a csecsemő csecsemőként álmodik az anyaölből, ahogy az Isten nélküli ember is csecsemőnek fogalmazható meg a fejlődés vonatkozásában, hogy az Isten felébredjen benne. Még kisgyermekként, újszülöttként jelenik meg ebben a világban. Hordoz egy ilyen háttérrel is ez a tanítás úgy tűnik. Folytassuk tovább a szövegünket.

Tovább idézve: - *A párizsi egyetemen 1982-ben különleges kísérletre került sor. Az Alain Aspect fizikus vezette kutatócsoport egyes vélemények szerint a 20. század egyik legfontosabb megfigyelését tette.*

David Bohm, az University of London fizikusa például arra jutott, hogy Alain Aspect eredményei közvetve az objektív valóság cáfolatát jelentik. Tehát az univerzum kézzelfogható szilárd formája csupán látszólagos, a mindenki által megélt valóság gigantikus hologram.

János: Köszönöm szépen. A kérdésem az lenne, hogy valóban az objektív valóság cáfolatát jelentik, mert itt az a probléma, hogy ezek a tudósok mit látnak objektív valóságnak?

Timi: Szerintem pont fordítva van, mert nem az objektív valóság cáfolatát, hanem az általunk érzékelt valóság objektivitásának a valóságát cáfolják.

János: Így van. Az, amit ők objektív valóságnak gondolnak.

Timi: Tehát, hogy az érzékelhető valóság.

János: Egészen pontosan azt mondja, hogy az univerzum kézzelfogható szilárd formája. Ez lenne számára az objektív valóság, csupán látszólagos és mindez egy gigantikus hologram. Nem egy gigantikus hologram, hanem olyan, mint egy gigantikus hologram. Párhuzamokat lehet felfedezni közöttük.

Kata: Ha szilárd formájára következtet, akkor ő anyagban gondolkodik, nem pedig hullám rétegződésekben.

János: Igen. Ha már tudós és azt állítja, hogy az univerzum egy gigantikus hologram, akkor annak kell, hogy létrehozója legyen, aki a hologramot

létrehozta. Idáig már nem jut el. Azt hiszi, hogy a teremtő egy gigantikus hologram. Azt állítja ezzel.

A hologramok viszont nem csak a háromdimenziós kép miatt különlegesek. Ha egy rózsza hologramját félbevágják és lézerrel világítják meg, a mindkét fél darab a teljes képet tartalmazza, bár kisebb méretben. Ha a darabokat tovább aprítják, minden kis darab az eredeti egész képet tartalmazza. A hagyományos fényképekkel ellentétben a hologram minden szelete az eredeti információ egészét tartalmazza.

János: Köszönöm szépen. Itt az utolsó mondat lenne a leglényegesebb, hogy minden rész az egész információját tartalmazza. Ha bármilyen testet elkezdünk darabolni, akkor a részei, a sejtek, tartalmazzák-e az egésznek az információját?

Igen.

A. Kati: Kivéve a giliszta.

János: Mert?

A. Kati: Ha a gilisztát kettévágom, akkor két giliszta lesz.

János: Most nem erre gondoltam egészen, hanem arra, hogy az információ az ember egész testében jelen van.

Márti: Rendkívül érdekes.

János: Akkor menjünk tovább.

A holografikus struktúrák szétdarabolása nem az építőkövekhez, hanem kisebb egészekhez vezet. Nevezetesen minden „építőkocka” rész hordozza az egészet.

János: Eltudjuk-e képzelni, hogy a 'test', ami az Isten által elindított idea, vagy terv, ugyanígy működik, hogy a terv minden részlete hordozza az egészet. Az idea minden részlete hordozza az egészet és nem veszik el soha, mert az információ, mint olyan, lehet, hogy látszólag megszűnik, de el nem vész. Mint ahogy semmi sem vész el, csak átalakul. Tehát ebben is megvan a hologram és a 'test', mint terv, vagy idea között a párhuzam. Még egyszer hangsúlyozom, hogy nem arról van szó, hogy azonosítjuk, csak hasonlítjuk. Ivett te folytasd.

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

Legvégül mindennek ismeretében arra a felismerésre juthatunk, hogy az ember esetében, olyan test-hologramok végtelen sokszínűségét, mint magot indított újtára a 'teremtésben' az Isten, akik az értelem és érzelem birtokában lehetőséget is kaptak arra, hogy az anyag, az erő az információ birtokában csíra fakadjon belőlük. Az ÉLET csírája.

János: Eljutottunk a végére.

Kata: Az Örök Élet csíráját is írhattuk volna.

János: Írjad.

Márti: Nagyon érdekes volt.

János: A kérdésem az lenne, hogy olvassuk-e el a hologram és az aurával kapcsolatos írást?

Detti: Majd mindenki otthon elolvassa.

János: Nagyon jó, akkor azt javasolnám, hogy folytassuk a Lili 15. Beszélgetésével ott, ahol abbahagytuk.

TEREMTETT VILÁG KIVONATA AZ EMBER.

János: Ezt nagyon alaposan körbejártuk, megbeszéltük. Ami következik, Lili kérdése. Olvasd Ildikó.

Tehetek-e valamit a depresszió ellen, amit az atmoszferikus nyomás okoz?

Ugyanaz, mint a hold.

Használd ki a nyomást!

Csodálatos segítség lehet,

ha nem dolgozol ellene, hanem vele.

Engedj neki és úgy fogod uralni.

Csak a földig tud nyomni, tovább nem.

Segíteni fog a súlyelosztást megtalálni.

*Ha a száz pont minden pontja egyformán hordoz,
nincs hatalma többé.*

Próbáld ki és megérted!

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

János: Köszönöm szépen. A kérdés az, hogy Lili megint elő állt egy nagyon okos kérdéssel. De ugyanúgy, mint a Hangban, az angyal mit csinál? Egy nagyon komoly tanítást bont ki belőle. Már a Hangnál is megszoktuk, hogy valami elképesztő kérdés kapcsán, nagyon bölcs és tartalmas válasszal szolgál. Lili a depresszióról kérdez. Azt mondja: *Ugyanaz, mint a hold*. Lilinek a holddal kapcsolatban mi volt a problémája? Lili kérdése így hangzott: *Kell-e jelentőséget tulajdonítanom a hold növekedésének?* Erre válaszolta az angyal, hogy: *Teremtett világ kivonata az ember*. Itt az angyal az előző kérdésre hivatkozik, hogy a válasz ugyanaz, mint a hold esetében. Mi volt a hold esetében a válasz lényege?

Ildikó: Azt tanítja:

*HA HITED VAN,
A HOLD FOGYÓ EREJÉVEL TERHEID APADNEK,
NÖVŐ EREJÉVEL ERŐID DAGADNAK.*

Ildikó: Azt akarja, hogy a holdat vegye figyelembe.

Ivett: Nekem azt mondja, hogy az angyal szellemi dolgokról tanítja a Lilit. A Lili meg olyan dologgal van elfoglalva, mint a hold növekedése és a hold fogyása, aminek nem feltétlenül biztos, hogy jelentőséget kellene tulajdonítania. De ha már ilyet kérdezett, akkor próbálja az anyagvilághoz való ilyen jellegű kötődöttségével kapcsolatosan tanítani.

Kata: Történetesen a hitét állítja párhuzamba a hold állapotával. Ha az ember hisz valamiben, akkor nagyobb az ereje, könnyebben célba ér, megtalálja a megoldást. Ez olyan, mint amikor a növény hold erejével erői dagadnak. Ha csak küszködik, kínlódik, mert hitetlen, akkor ereje is csökken ugyanúgy, mint a fogyó holdnak. Ezért tanítja, hogy: *Engedj neki és úgy fogod uralni*. Bármilyen erő ellen, amíg küzdesz, addig te szolgálod őt és nem ő szolgál téged.

János: Mondhatjuk-e azt, hogy a válasz lényege az, hogy minek látod magad. A hold esetében azt tanítja, aki te vagy a Földön, az egy olyan valaki, akinek van egy másik fele, egy jobbik fele. Ez te rólad szól. Az a kérdés, hogy kinek látod magad? Ha ezt meglátod és megérted, hogy nem vagy egyedül, neked van egy égi forrásod, egy mennyei forrásod, akkor minden erő szolgálni fog. De amíg ez meg nem történik, addig bizony te szolgálod ezeket az erőket. Erről tudhatod, hogy hol vagy, ki vagy és mi vagy. Ha ezt nem látod, akkor bizony a testbe ragadt emberként éled az életedet. Ha ezt már képes vagy meglátni, megtanulni, és

befogadni, akkor elkezdesz szellemi emberként létezni, gondolkodni, élni. Arra tanítja, használd ki azokat a természetes jelenségeket, mint a depresszió is, mert minden erő ellenséged, ha nem ismered. Tehát meg kell ismerned, hogy megszeressed. Kérdezem: A depresszió is használhat valami jóra?

Timi: Felismerheti az ember, hogy valami olyan körülményben él, itt is körülményekhez köti, azt mondja, hogy a nyomás okozza. Lehet depressziós egy rossz munkahelytől. Sok-sok minden okozhatja. Ha ezt úgy nézi, hogy hite van benne, hogy ki tud ebből jönni. Az Isten tanítani akarja valamire, akkor meg is tudja oldani. Túl tud rajta lépni. Még az is lehet, hogy rálát saját magában olyan dolgokra, amin túl tud lépni és akkor megoldja.

János: Mit csinál a hétköznapi ember a depressziójával? Mit csinál vele, hogy ez megoldódjon?

Deti: Antidepresszánt szed.

János: De mit csinál ezzel, hogy elmegy orvoshoz és gyógyszert szed.

A. Kati: Elúzi.

János: Tehát, küzd ellene. Azért fontos ez a küzd ellene, mert azt tanítja az angyal, hogy: *Engedj neki és úgy fogod uralni*. Hogyan értsük ezt, mert bolond ember az, aki nem akarja megszüntetni a fejfájását, depresszióját és sorolhatnám tovább, mert az nem természetes állapota az embernek. Hogyan tud engedni neki?

A. Kati: Nem tudom, csak eszembe jutott, hogy valaki írt erről egy könyvet. Ennek a könyvnek az volt a lényege, hogy engedj neki. Ha belekerülsz ebbe az éjszakába, akkor engedj neki. Mindenféle le van írva, hogy az se baj, ha nem kelsz fel. Hallgass minél szomorúbb zenét. Tehát, hogy menj a mélyére. Erről szólt a könyv. Tehát, hogy vagy kijössz belőle, vagy nem. Olyan fejezet is volt, hogy lehet, hogy úgy maradsz.

János: Az lenne a kérdésem, hogy ezt tanácsolja az angyal azzal a kifejezéssel, hogy: *Engedj neki*.

Ildikó: Én inkább arra helyezném a hangsúlyt, hogy: *Ha hited van*.

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

A. Kati: Biztos, hogy a hit a lényeg, ahogyan az Ildi mondja, de azért a hangulatváltozásnak van egy természetes folyamata.

Ildikó: Mindennek van.

A. Kati: Tehát ha nem vagdalkozik az ember, akkor valóban eléri a mélypontot és egy csodálatos újjászületés következik be. De biztos az a lényeg, hogy ha hite van és tudomása van arról, hogy ez nem tart örökké.

Ivett: Nekem inkább az itt a kérdéses, amikor a depresszióról van szó, hogy a depresszió egy reményvesztett, egy kilátástalan lelkiállapot. Tehát pont azért van depresszió, mert nincs valamiben hite. Tehát a depresszió az maximum annyiban, mint lehetőség, hogy előbb-utóbb véget ér, mert lelkileg kilábal belőle.

Timi: Nekem van egy megjegyzésem ehhez. Az jutott eszembe, hogy a holdhoz hasonlítja. Azt mondja: *Ugyanaz, mint a hold*. A hold egy égitest. Nem azzal függ össze. Amit az Ivett mondott, hogy valaki egy mély lelkiállapotban van, amit depressziónak szoktunk mondani, az egy nyomott lelkiállapot. Itt az a kérdés, hogy: *Tehetek-e valamit ellene, amit az atmoszférikus nyomás okoz*. Másról lehet szó. Nekem például ettől szokott fájni a fejem, fáradtnak és nyomottnak érzem magam. Ha erről beszél az angyal, akkor azt tudom mondani, hogy értem, hogy azt mondja az angyal, hogy: *Ugyanaz, mint a hold*. Most az előbb arról volt szó, hogy ha hitem van, ha fogy a hold, akkor is tudok lelkileg egy erőforrást találni *Benne*. Ha nő, akkor is erősödni tudok. Tehát teljesen mindegy, hogy kicsi vagy nagy az a hold, ha hitem van, szellemileg, erkölcsileg mindenféleképp tudok változni.

Ivett: Körülbelül az, amit a Hang tanít, hogy az Isten szeretőknek minden a javára válik.

Timi: Ha itt most erre utal vissza, akkor én azt látom, ha ugyanaz, mint a hold. Valami olyasmiről lehet itt szó, hogy a fizikai dolgokból adódó levertség az van, de értsd meg, ez egy tünet, semmi probléma, majd elmúlik.

Kata: Párhuzamba állítanám azzal, amikor a szenvedésről tanít az angyal. Először azt mondja, hogy fogadd, mint égi küldöttet, majd a tanítás második felében arra tanít, hogy a szenvedés nem kell. Ez csak látszólagos ellentmondás, mert előbb-utóbb az ember rálát, felébred és ebből az állapotból ki tud vergődni, el tud indulni. Szerintem itt hasonló dologról beszél.

János: Én úgy értelmezem ezt a pár sort, hogy: *Tehetek-e valamit a depresszió ellen, amit az atmoszférikus nyomáson okoz.* Ugyanaz a kérdés és válasz, mint a hold esetében. Itt a kérdés ugyanúgy hangzik el, ugyan arra vonatkozik a hold esetében is, mint ebben az esetben. Tehát a kérdés ugyanaz. Lényegét tekintve ugyanazt is válaszolja. Amikor azt mondja, hogy engedj neki, én ezt úgy értelmezem, hogy engedj neki és ismerd meg. Az előbb mondtuk, ha megismered, akkor meg is szereted. Márpedig igaz az az állítása, hogy mindent szeretned kell?

Igen.

János: Meg kell tanulni mindent szeretni és akkor, ha már ismered és szereted, akkor szolgálni fog téged?

Igen.

János: Akkor bizony szolgálni fog téged. Tehát ha nem dolgozol, ha nem küzdesz ellene, hanem a megismerésére törekszel. Hogyan tudod megismerni? Úgy, hogy engedsz neki. Csak így tudod megismerni és akkor uralni fogod.

Timi: Az, hogy engedsz neki, ha például azt mondom, oké, látom, hogy nem vagyok jól. Biztos, hogy ennek valami oka van. Valami ilyen gondolatmenet lehet ez, vagy hogyan lehet ezt elképzelni?

János: Az angyal mit kínál ebben megoldásként? Konkrétan. Benne van a szövegben.

A. Kati: A súlyelosztást.

János: Pontosan. Hogyan értsük ezt, milyen súlyelosztásról van szó?

Kata: Anyagi és szellemi mértékről van szó.

János: Pontosan. Szellemi és az anyagi világ közötti egyensúly legyen meg. Tehát, hogy az egyik se kerüljön túlsúlyba. Az arányt kell megtalálni.

Ha a száz pont minden pontja egyformán hordoz,

János: Ezzel már korábban elég sokat találkoztunk. Ha úgy képzeljük el az embert, hogy száz pont.

Kata: Gondolat kötél.

János: Köszönöm. Ha ezek egyformán hordoznak, akkor annak, ami neked probléma, mert depresszió, vagy atmoszférikus nyomás, akkor annak nincs tovább hatalma rajtad. Tehát itt a száz pont a megoldás, mert itt lesz a probléma. Addig, amíg az ember az egyensúlyt megtalálja önmagában, addig nem fog foglalkozni azzal, hogy a hold erejével mi van, vagy mi nincs, és hogy a depresszió ellen lehet-e valamit tenni. Akkor már mással foglalkozni.

Timi: Nem abba keresi a megoldást.

János: Így van.

Timi: Ha van egy problémám, nem érzem jól magam, azt nem a hold fogja megoldani, hanem az Istenben való egyensúlyomból tudok rálátni és helyére tenni.

János: Az embert a súly lehúzza. Igaz? Ha egy területre koncentrálsz, történetesen ahol a súly lehúzza, akkor az eluralkodik rajta. Márpedig a súlyelosztást meg kell találnia az embernek, hogy megoldja ezt a problémát.

Deti: A másik véglet sem jó. Az sem megoldás, ha csak a szellemi irányt választja.

A. Kati: Olyankor ki kell menni földet ásni vagy valami fizikai munkát végezni.

János: Emlékeztek rá, hogy a Feri bácsi mit mesélt a Trappista szerzetesekről?

A. Kati: Némaságot fogadtak.

János: Teljes némaságot fogadnak. Ez eltolja-e valami felé az egyensúlyt?

A. Kati: Ez nagyon eltolja.

János: Természetellenes állapot, mert ennek is oka van, hogy némaságot fogadtak, hogy a szellemre helyezték a hangsúlyt. Pontosan, egy nem jó példája a súly elosztásának.

Kata: Az angyal könyvben is konkrétan találkozunk ezzel, hogy akár az anyagba, akár a szellembe való menekülés az nem megoldás. (258.o.)

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

János: Így van. Azt mondja a végén: *Próbáld ki és megérted. Ivett, te olvassál.*

*Balgatag ember!
Mintha egy király harcolna a tulajdon népével.
Ő megmondotta:
„Szeresd ellenségedet!”*

János: Mit igazol vissza ez a négy sor.

Kata: Amiről az előbb beszéltünk.

János: Egészen pontosan. Engedj neki, ismerd meg, ne harcolj, mert olyan mintha a saját népeddel, a saját szervezeteddel harcolna a te szellemed, mert az a király. Szeresd még az ellenségedet is, de csak akkor tudod szeretni, ha megismerted.

*MINDEN ERŐ ELLENSÉGED,
HA NEM SZERETED.
NEM SZERETHETED,
HA NEM ISMERED.
EGGYÉ VÁLSZ VELE,
NEM LESZ ELLENSÉGED.*

Deti: Erről beszéltünk.

János: Egészen pontosan.

Kata: Ez is kimozdít abból a megszokásból, abból a berögzült dologból, amire az ember hajlamos.

János: A szeretethiány szüli-e meg az erőt, mint ellenséget? Az első két sor alapján: *Minden erő ellenséged, ha nem szereted.*

Timi: Persze.

János: Én inkább azt mondom, hogy a látásmódom.

Kata: Igen, mert vannak kialakult sémák, amibe az ember hajlamos beleállni, mert az már ismert, megszokott és ezért könnyebb.

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

János: Az ember eleve feltételez valamit, előítéletei vannak. Ezért aztán nem is törekszik megismerni azt.

Kata: Hányszor előfordul, hogy valaki azt mondja egy ételre, hogy nem szereti. Megkérdezem, hányszor kóstoltad? Azt mondja egyszer sem, de nem szeretem.

A. Kati: Főleg a gyerek.

Kata: Még a felnőtt is.

János: Pontosan. Azt állítja, ha megismersz valamit-valakit, *eggyé* válsz vele. Mit szóltok hozzá? Tehát az *eggyé* válásnak, és itt gondoljatok a mennyei forrásotoknak az *eggyé* válására is, hogy feltételezhető-e az *eggyé* válás, ha nem ismered.

Kata: Kizárt dolog.

János: Mi az útja annak, hogy megismerd?

Kata: Kapcsolatba kell kerülni vele. Szóba állni, megismerni, befogadni.

János: Nagyon jó. Aztán, mi a leglényegesebb területe a megismerésnek ezen túl. Mondhatom-e azt, hogy az önismeret. Mennyire fontos az önismeret. Ha nem ismered önmagadat, akkor *ŐT* se fogod megismerni, az biztos. Miért? Mert valahol én vagyok az *Ő* anyagvilágban való mása. Ha magamat helyesen megismerem, akkor a másikat is megismerem ezzel. Ez a feltétele az *eggyé* válásnak. Elment az időnk. A jövő héten a hátralévő kis résszel fogjuk folytatni és a „Jézus teste” kigyűjtéssel.

Kata: Örömnepünkön mi lesz a téma?

János: A Lélek titka című anyag. El fogtok tőle feküdni, én is fekszem. Jön az ismert ismeretlen. Nagyon érdekes, hogy az ember azt hiszi, hogy az, és mégsem az. Azonosítani tudta a szellem bennem és nagyon körüljárja az igazolásban. De minden vonatkozásban egy sokkal érthetőbb, logikusabb, evidensebb világ bontakozik ki ezen a területen is.

Kata: Testvérek! A mai imánkat ajánljuk fel Tibor testvérünknek, akinek egészségügyi nehézségei vannak. Csípő műtétre vár és sajnós a várakozási idő

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

nagyon hosszú. Nagy a fájdalma, nem igazán tud mozogni, dolgozni. Imádkozzunk érte az otthoni imáinkban is. Ámen.

Ámen.

Hanganyagból az írott formát megalkotta: Tóth Katalin

Szerkesztette: Petróczi István